

अर्क

श्वेतपुष्पः सदापुष्पः स बालार्कः प्रतापसः ।
 रक्तोपरोऽर्कनामा स्यादर्कपणो विकीरणः ।
 रक्तपुष्पः शुक्लफलस्तथास्फोटः प्रकीर्तितः ।
 अर्कदयं सरं वातकुष्ठकण्डूविषमग्नान् ।
 निहन्ति श्रीहृद्युष्मार्शः श्लेष्मोदरयक्ष्मकुष्ठमीन् ।
 शुक्लार्ककुसुमं दृश्यं लघु दीपनपाचनं ।
 अरोचकप्रसेकार्शः कासश्वासनिवारणं ।
 रक्तार्कपुष्पं मधुरं सतिहं
 कुष्ठकमिष्टं कफनाशनम् ।
 अर्शो विषं हन्ति च रक्तपित्तं
 संयाहि गुल्मे श्वयथौ हितं तत् ।
 क्षीरमर्कस्य तिलोष्णं क्षिगं सलवणं लघु ।
 कुष्ठगुल्मोदरहरं श्लेष्मेतद्विरेचनम् ।
 इति भावप्रकाशः ॥ * ॥ निर्यासविशेषः । आरक
 इति आरवीभाषा । तस्य विधिर्यथा,—
 “द्रव्यकल्पः पञ्चधा स्यात् कल्कचूर्णं रसस्तथा ।
 तैलमर्कः क्रमाज्ज्ञेयं यथोक्तं रोगिण्यं प्रिये ।
 पृथक् दन्दि सन्निपाते सङ्करेऽसाध्यरोगिणि ।
 क्रमादेते प्रयोक्तव्या अन्यथा नु विनाशकाः ।
 आद्ये गुणा गुणाः सर्वे द्वितीयश्च ततो लघु ।
 तृतीयं श्रीप्रकारि स्यात् चतुर्थं नातिदोषकत् ।
 पञ्चमं दोषरहितं गुणसंघः प्रकाशकं ।
 पञ्चमस्य तु सामर्थ्यं स्वयं पञ्चाननोऽब्रवीत् ।
 वर्षाणान्तु सहस्राणि कथ्यतेऽहर्निशं मया ।
 सम्पूर्णो नैव जायेत कल्पोऽर्कस्य दशाननम् ॥ * ॥
 पुंवारे पुरषर्त्तं च दिवाको यस्तु निर्मितः ।
 रमणीयु प्रदातव्यो विजोमात् पुंसु योजयेत् ।
 लोहचूर्णं गैरिकश्च खटिका भृष्टमृत्तिका ।
 मृत्तिकास्थिभवं चूर्णं काचं कीकसजं रजः ।
 एतानि समभागानि सर्वतुल्या च मृत्तिका ।
 भंशनीया पञ्चमूत्रैः खराश्रमहिषोद्वैः ।
 गजानसम्भवाभ्याश्च शटितं तद्विशेषयेत् ।
 यथा गन्धविनाशः स्यात् तथा संमर्दयेत्ततः ।
 लघुहस्तः कुलाशोऽस्य कुर्यादयन्तं सुनिर्मलं ।
 यथेष्टां स्थानिकां कुर्यात् अङ्गुलप्रान्तसारिकां ।
 पृथुब्रह्मदराकारां ह्यङ्गुलौष्ठेध्वजनीं ।
 सारिकान्ते तु परिधिं त्र्यङ्गुलौष्ठेध्वजनीं ।
 विनिर्माशय सार्थन्ते यथा शिल्पविनिर्माता ।
 किं कृत्वा नलं दद्याद्गजशृङ्गसमं बुधः ।
 सारिकापरिधेरन्तस्तस्य कुर्यात् पिधानकं ।
 अर्द्धनिम्बफलसमं परिधिं तस्य चान्ततः ।
 वेदाङ्गुलं मस्तकोर्द्धं कार्यं तोयस्य धारणे ।
 समर्थो तत्र नलिकां कुर्यात्तोयविमोचनीं ।
 तस्यैवान्तरतो लेप्या जीर्णाश्रपां मृत्तिकाभुजा ।
 अथवा श्वेतकाचं तु सर्वदेहापनुत्तये ॥ * ॥
 अथ वक्ष्ये तु जीर्णास्थिमृत्तिकाकरणं प्रिये ।
 शिलाजतुस्थले कुर्यात् दीर्घगमं मनोहरं ।
 निक्षिपेत्तत्र नानास्थिसञ्चयं दिक्षुतुष्यदां ।
 सर्जित्वा महाद्वारं मृत्चारं लवणानि च ॥
 गन्धकोष्णजलं क्षेप्यं नानामूत्राणि तत्र वै ।
 एवं कृत्वा मासषट्कं दद्यात् पाषाणमृत्तिकां ।
 कदाप्युर्द्ध्वं तदूर्ध्वं तु कुर्यादङ्गीकृतां शुभां ।

अर्क

त्रिवर्षाञ्जायते सर्वमेकीभूतं दृश्यत्समं ।
 ततो निष्काशय तूर्णं कृत्वा पात्राणि निर्ममेत् ।
 प्रशस्तं भोजनं तत्र सूचयेद्मद्रूपणं ।
 महाविषस्य संयोगास्तस्य भङ्गं प्रजायते ।
 सूक्ष्मोविषादिसंयोगात् यत्र स्फोटा भवन्ति च ॥
 तत्र क्षिप्तं क्षुद्रविषं पात्रं कृत्वा प्रजायते ।
 एवं ज्ञात्वा तत्र दद्याद् कदाचिद्विषादिकं ।
 विषादीनामर्कसिद्धौ कुर्यात् पात्रन्तु लोहजं ।
 सख्यं रौप्यजं वापि कुर्यात् पात्रमकल्पयं ॥
 अथवा ताम्रजं कुर्यादन्तर्गुणविलेपितं ।
 पात्रन्तु बुद्धा कुर्वन्ति कथायो न भवेद्रसः ।
 द्रव्यान्तरस्य संयोगादर्कं तैलञ्च गर्भतः ।
 सर्वेषां निःसरत्वेव पाषाणस्यापि किं पुनः ॥
 अन्तर्गर्कस्तथा तैलं गन्धतानादिसम्भवं ।
 वेधकं सर्वधातूनां देहस्यापि च सिद्धिदं ।
 यत्तैलकारणे दक्षिणाकनिःसारणे क्षमः ।
 तत्तत्सेवाकरो नित्यं स रोगिनैव वाध्यते ॥ * ॥
 कुक्षितार्कान्तु यामेन हियामाभ्यान्तु मध्यमः ।
 त्रिभिर्यामैर्भवेच्छ्रेष्ठः स रवाकान्तु सिद्धिदः ।
 द्रव्यादधिकसौगन्धं यस्मिन्नर्के प्रदृश्यते ।
 जीर्णास्थिपात्रसङ्क्रियो द्रव्यवर्णः प्रदृश्यते ॥
 शङ्खकुन्देन्दुधवलोन्यथा पात्रान्तरे स्थितः ।
 जिह्वोपरिगतः खादं दद्याद्द्रव्यभवन्तु यः ॥
 तमेवाकं विजानीयादन्यज्ज्ञेयं रसादिवत् ।
 कृत्वा सुगन्धं दुर्गन्धमर्कं पुष्पादिभिः सुधीः ॥
 गुणाद्यं पश्चात् सेवेत हान्यथापगुणो भवेत् ।
 दुर्गन्धं मल्लयेदकं यदि मोहात् कथञ्चन ॥
 तदास्य जायते ग्लानिर्ग्लान्तिरास्त्रस्यकं ढया ।
 तद्दोषस्य विनाशाय कुर्याद्धान्तिमतन्त्रितः ॥
 हीपोद्गमप्रसूतानां पिबेदकं पुनः जनः ।
 चम्बेल्यर्कपुलं वापि शीतार्त्तो मानतीभवं ॥ * ॥
 अर्कनिष्काशनाधाय क्रमाज्ज्ञेयाः षड्भयः ।
 धूमाग्निश्चैव दीपाग्निर्मन्दाग्निर्मध्यमस्तथा ॥
 खराग्निश्च भृङ्गाग्निश्च तेषां वक्ष्यामि लक्षणं ।
 विज्वालो यो धूमश्छिन्नो धूमाग्निः स उदाहृतः ॥
 ससारमतिसुष्कं यत् सुष्टिमध्ये समेध्यति ।
 तत्काष्ठं काष्ठमित्याजः खदिरादिसमुद्भवं ॥
 दाभ्यां तस्य चतुर्थाभ्यां योऽग्निर्दीपाग्निरुच्यते ।
 चतुरश्रेण तनैव मन्दाग्निः परिकीर्तितः ॥
 अर्द्धकृताभ्यां दाभ्यान्तु मध्यमाग्निरुदाहृतः ।
 अर्द्धैस्तैः पञ्चभिः प्रोक्तः खराग्निः सर्वकर्मसु ॥
 मस्तकाविधपात्रस्य चतुर्विधं क्रमेण च ।
 प्रसरन्ति यदा ज्वालाः स भृङ्गाग्निरुदीरितः ॥
 साङ्ग्यामश्च यामश्च याममेकं सुहृत्तकं ।
 सुहृत्तमात्रमित्येवमर्कार्थं वक्ष्यते स्मृताः ॥ * ॥
 जीर्णास्थिपात्रे मृङ्गीयादकं वा काचसम्भवे ।
 पाषाणसम्भवे पात्रे कास्यजेऽथ हिमस्थले ॥
 पिबेदकमनिर्व्वर्णं पीत्वा ताम्रलभञ्चयं ।
 कुर्यादनुक्तताम्बूले लवङ्गं मल्लयेत्ततः ॥
 नर्दनादिषु सर्वत्र द्रव्यतैलं प्रयोजयेत् ।
 अर्क एव प्रयोक्तव्यो भक्षणे न तु मर्दने ॥
 ये ये द्रव्यगुणाः प्रोक्ताः सर्वे तेऽर्कसमाश्रिताः ।

अर्क

सेवेताकं प्रिये तस्माद्वाजा परमधार्मिकः ॥
 सख्येऽपि वा रोगिणे वा याच्यतेऽर्कस्तु येन वा ।
 ज्ञात्वा तत्तत्क्षणं दद्यादन्यथा ब्रह्महा भवेत् ॥ * ॥
 वर्णस्तराणां प्रमितिं द्रवोक्तस्य तु कारयेत् ।
 शक्येऽर्कता विगुणित्वा त्रिभिर्भागं समाहरेत् ॥
 एकशेषे गुणाः शीघ्रं द्विशेषे वर्द्धते गदः ।
 त्रिशेषे मरणं वाच्यं स्थायं वाचयते यदि ॥
 अर्कं तदैतत् विज्ञाय दद्यादकं न चान्यथा ।
 गदिना तु यदा दूतः प्रेषितश्चेद्विचार्यते ॥
 नपुंसकान्तैरुष्णान्तु खरा एकादश प्रिये ।
 वर्णास्तत्सङ्क्रिता लेख्याः कठवाद्याश्च तत्तले ॥
 एकादशसु कोष्ठेषु क्रमादङ्गान् प्रविन्यसेत् ।
 रसास्त्रयो द्वयं वेदाः पर्व्वता ऋतवः कृताः ॥
 वज्रयः पृथिवी शून्यं चन्द्रमा इति च क्रमात् ।
 विहाय जीवं दूतस्य नामाङ्गाक्षरयोजनं ।
 एवमेवातुरे कृत्वा हयोरेषावशेषितं ।
 कृत्वाऽप्योगं गदिनोऽधिके शेषे शुभं भवेत् ॥
 समशेषे दीर्घरोगः न्यूनशेषे च तन्मृतिः ।
 एतद्विचार्य दातव्यमन्यदप्यौषधं बुधैः ॥
 षड्भयन्तु योऽज्ञात्वा दद्यादकं विमोहितः ।
 जायते त्वयश्चस्तस्य यथा मम मृते सति ॥
 इति श्रीलङ्कानाथकृतार्कचिकित्सायां यन्त्रविधि-
 श्रुतकं प्रथमं ॥ * ॥
 “अथातः संप्रवक्ष्यामि निर्गमोऽर्कस्य मामिनिः ।
 पञ्चप्रकारद्रव्यस्य कुर्यान्निष्काशनं भिषक् ॥
 अत्यन्तकठिनं चाद्यं कठिनञ्च द्वितीयकं ।
 आर्द्रं तृतीयमुद्दिष्टं चतुर्थं वृत्तुलं भवेत् ॥
 पञ्चमञ्च द्रवद्रव्यं तेषां विधिरधोच्यते ॥ * ॥
 रसवर्णयेत् द्रव्यमत्यन्तकठिनन्तु यत् ॥
 दिगुणं निःक्षिपेत्तोयं क्वायायां स्थापयेच्च तत् ।
 यावच्छुष्कं भवेत्तोयं द्रव्यञ्च शिथिलं यथा ॥
 ततः पुनः क्षिपेत्तोयं पूर्व्वद्रव्यसमं भिषक् ।
 कृत्वाऽष्टप्रहरं तत् सूक्ष्मचन्द्रकरैरनं ॥
 संपूज्य गणपतिं सूर्य्यं भैरवं कुण्डदेवतां ।
 निःक्षिपेदकंयन्ते तत् क्षिप्वास्याकं समाहरेत् ॥
 वर्षाधिकन्तु यत् द्रव्यमत्यन्तकठिनन्तु तत् ।
 चन्दनादीनि सर्वानि अत्यन्तकठिनानि च ॥
 कौटैर्भुक्तं घृणैर्युष्टं यच्च गन्धविवर्जितं ।
 रहितं खरसेनापि नार्ककर्मणि योजयेत् ॥
 यथार्कसंस्थितं द्रव्यं कुर्याद्द्रोक्तस्तथा वपुः ।
 अर्कं तद्वर्णमेषव्यं तस्मात् संयोजयेत् प्रिये ॥ * ॥
 यवान्यजाजीविकदुभृनिम्बादिकमौषधं ।
 ज्ञेयं तत् कठिनं द्रव्यं तदकस्य विधिं षड्गुणं ॥
 दिगुणं निःक्षिपेत्तोयं द्रव्ये तु कठिने मते ।
 अष्टप्रहरिकं तच्च कुर्यात् पर्यायमेककं ॥
 रक्षेत् द्रव्यं दिगुणितं दृष्ट्वा देशे तु कौतुकं ॥
 पश्चात् दत्त्वाकंयन्ते तत् अर्कनिष्काशयेच्छ्वनैः ॥ * ॥
 आर्द्रद्रव्यं दिध्याप्रोक्तं सरसं नीरसं तथा ।
 सदुग्धं गुग्गरसकं दिध्या नीरसमुच्यते ॥
 वास्तुकं सार्वपं शानं निर्गुणैरङ्गमार्धकं ।
 धत्तुराद्यमिदं सर्वमार्द्रं सरसमुच्यते ॥
 एषां गालान् चूर्णयित्वा विंशतिं निःक्षिपेज्जलं ।